

ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ ЈОВАНА БЕРИЋА У ЗВАЊЕ ИСТРАЖИВАЧ–САРАДНИК

На основу члана 76. става 2. и члана 78. Закона о науци и истраживањима („Службени гласник Републике Србије”, бр. 49/2019) и чланова 8, 12, 14. и 15. Правилника о стицању истраживачких и научних звања („Службени гласник Републике Србије”, бр. 159/2020) и одлуке Научног већа Института за политичке студије бр. 602/1 од 29.06.2023. године, именована је Комисија за припрему извештаја о избору Јована Берића у истраживачко звање истраживач–сарадник. Комисија у саставу: др Ивана Лукнар, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (председник), др Марта Нешковић, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (члан) и др Весна Станковић Пејновић, виши научни сарадник Института за политичке студије, Београд (члан) подноси Научном већу Института за политичке студије следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни биографски подаци

Јован Берић рођен је 28.06.1995. године у Алексинцу где је завршио основну школу и гимназију. Основне академске студије Факултета политичких наука Универзитета у Београду, смер социјална политика и социјални рад, уписује 2014. године, а дипломирао је 2018. године са просечном оценом 9.59. Наредне, 2019. године, уписује мастер академске студије на студијском програму Социјална политика, а завршни мастер рад под називом „Распрострањеност и доступност услуга помоћ у кући и домски смештај за стара лица у Мачванском, Нишавском и Рашком округу“ одбранио је 24.09.2020. године са оценом 10 (општи успех: 9.88). Након успешно завршених мастер студија, у октобру 2020. године уписује студијски програм Докторске академске студије политикологије – Социјална политика и социјални рад, а тренутни просек оцена на докторским студијама му је 10,00. Пријава докторске дисертације кандидата на тему „Изазови децентрализације и развоја услуга социјалне заштите у Републици Србији” прихваћена је од стране Већа научних области правно-економских наука Универзитета у Београду на седници одржаној 25. априла 2023. године.

2. Педагошки и истраживачки рад

Током студија Јован Берић је учествовао на бројним конференцијама и стручним семинарима. Такође, радио је на анализи ефеката јавних политика у области социјалне заштите и давао предлоге за њихово унапређење. Академске 2016/17, 2017/18. и 2019/20. године изабран је у звање сарадника-демонстратора на Факултету политичких наука за ужу научну област Социјална политика. Од марта 2021. године запослен је у Институту за политичке студије и изабран у звање истраживач-приправник.

3. Библиографија

Кандидат Јован Берић је написао следеће радове:

1. Берић, Ј. (2018). Културно историјско наслеђе као архетип српског народа и стожер опстанка нације. *Годишњак Факултета политичких наука*, 20(2), 133-144.
2. Берић, Ј. (2021). Друштвено одговорно пословање и социјална политика. *Политичка ревија*, 69(3), 273–290. <https://doi.org/10.22182/pr.6932021.13>
3. Берић, Ј. (2021). Доступност услуга помоћ у кући и домски смештај за старије на територији рашког округа. *Геронтологија*, 49(1), 83–117.
4. Берић, Ј. (2022). Сиромаштво између индивидуалне и друштвене одговорности. *Индивидуалност и колективитет из перспективе интердисциплинарних истраживања*, 487-502. (З. Кубурић, А. Зотова, и Љ. Ђумура, Уредници) Нови Сад и Београд: Центар за емпиријска истраживања и Породични разговори.

4. Приказ одабраних објављених радова

На основу увида у приложене радове које је кандидат поднео, Комисија је издвојила три рада за анализу – два рада објављена су у часописима категорије М51 и М52, а један рад објављен је у зборнику „Индивидуалност и колективитет из перспективе интердисциплинарних истраживања“.

1. Друштвено одговорно пословање и социјална политика. *Политичка ревија*, 69 (3), 273–290. <https://doi.org/10.22182/pr.6932021.13>

Чланак *Друштвено одговорно пословање и социјална политика* фокусиран је на разматрање пословања компанија са аспекта последица које оно може произвести на друштвену и природну околину у којој компанија послује. У раду је најпре сажето представљен развој концепта друштвено одговорног пословања, начин на који су га различити аутори дефинисали и критиковали, а потом се доводи у везу са социјалном политиком. Током рада кандидат указује да компаније превасходно користе овај концепт из властитих интереса, те овим радом скреће пажњу на важност укључивања свих актера који би комплементарно радили на развоју и промоцији друштвено одговорног пословања како би се подигла свест свих чланова друштва. С обзиром на то да је социјална политика делатност која је усмерена на побољшање животних и радних услова људи, кандидат сматра да стожер таквог окупљања треба да представљају теоретичари и практичари из области социјалне политике, јер ће се последице неодговорног пословања одразити на животне и радне услове људи. Кандидат такође указује да би друштвено одговорно пословање могло допринети социјалној сигурности људи и побољшати њихову животну и радну околину, те истиче да би се оно требало посматрати и спроводити као веома важна превентивна делатност социјалне политике.

2. Доступност услуга помоћ у кући и домски смештај за старије на територији рашког округа. *Геронтологија*, 49 (1), 83–117.

Проблематику старења становништва кандидат разматра у раду *Доступност услуга помоћ у кући и домски смештај за старије на територији рашког округа*, у циљу испитивања доступности услуга помоћ у кући и домски смештај за стара лица на територији Рашког округа током 2019. године. Испитивање доступности спроведено је на основу анализе, синтезе и компарације података о броју старијих са територије Рашког округа и старијих корисника услуга домски смештај и помоћ у кући током 2019. године на истој територији.

Резултати истраживања указују да више од две трећине старијих са територије Рашког округа током 2019. године није имало могућности да оствари право на услугу помоћ у кући код лиценцираног пружаоца услуге. У Краљеву, Тутину и Врњачкој Бањи, где живи скоро 70% старијег становништва Рашког округа, током 2019. године није евидентиран ни

један лиценцирани пружалац услуге, док је у Рашкој услугу користило око 2,19% старијих, а у Новом Пазару око 0,52% старијих становника. Неадекватна доступност забележена је и код услуге домског смештаја. Процена је да је у геронтолошким центрима на територији Рашког округа на дан 31.12.2019. године боравило око 0,52% старијих из Рашке области. Такође, евидентирано је и постојање листа чекања за ову услугу. Стога аутор закључује да досадашњи *ad hoc* систем пружања услуга може озбиљно угрозити задовољавање основних потреба старије популације, те предлаже да се у наредном периоду питање старења популације подигне на један виши ниво кроз формулисање минималног и оптималног нивоа услуга који је потребан старијој популацији.

3. Сиромаштво између индивидуалне и друштвене одговорности. *Индивидуалност и колективитет из перспективе интердисциплинарних истраживања*, 487-502. (З. Кубурић, А. Зотова, и Љ. Ћумура, Уредници) Нови Сад и Београд: Центар за емпиријска истраживања и Породични разговори.

Поглавље *Сиромаштво између индивидуалне и друштвене одговорности* има за предмет анализу различитих тумачења појма сиромаштва и појмова повезаних са њим. На почетку аутор указује на сложеност овог друштвеног проблема која је допринела појави различитих дефиниција, приступа и теорија, а затим се критички сагледавају појединачне теорије о узроцима и последицама сиромаштва, указује се на њихове недостатке, те закључује да се узроци сиромаштва не могу сагледавати једнодимензионално, тј. да се не могу везати, ни само за појединца, ни за културу или шири друштвени, економски и политички контекст. Последично, кандидат развија холистички (интегративни) приступ који би сагледао интеракцију наведених фактора у одређеном времену и простору. Такав приступ, према аутору, подразумева рад на макро, мезо и микро нивоу како би дошло до смањења сиромаштва. На макро нивоу, стварање економских, политичких и друштвених услова који би омогућили инклузију сиромашних (кроз политичке и економске мере, али и кроз промену перцепције о сиромашнима путем медија, те кроз развијање идеја о важности колектива и солидарности, на супрот индивидуалистичком моделу); затим, на мезо нивоу, рад са заједницама чији се чланови дуги низ година налазе у сиромаштву како би дошло до промене свести о вредностима, ставовима и начинима на које могу да се укључе у друштво; и на микро плану, рад са појединцима који подразумева оснаживање људи да ступе у

различите облике организовања унутар заједнице и да похађају програме обука, преквалификација или доквалификација који су претходно успостављени на макро и мезо нивоу.

1. Оцена комисије

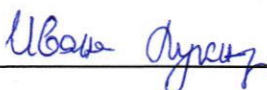
На основу увида у достављене податке о досадашњем научно-истраживачком раду колеге Јована Берића, чланови Комисије позитивно оцењују његове резултате. Комисија оцењује да Јован Берић задовољава формалне квантитативне и квалитативне критеријуме које је Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије дефинисало за избор у звање истраживач–сарадник. Имајући све напред наведено у виду, Комисија је донела одлуку да Научном већу Института за политичке студије предложи избор Јована Берића у звање истраживач–сарадник.

У Београду,

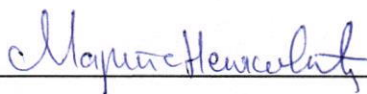
03. 07. 2023. године

Чланови Комисије:

др Ивана Лукнар, научни сарадник, председник комисије

др Марта Нешковић, научни сарадник, члан

др Весна Станковић Пејновић, виши научни сарадник, члан

